

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 17.11.1967, sp. zn. 6 Cz 178/66, ECLI:CZ:NS:1967:6.CZ.178.1966.1

Číslo: 28/1968

Právní věta: Zastavenie prieskumného konania vo veciach sociálneho zabezpečenia predpokladá, že orgán sociálneho zabezpečenia vydal také nové rozhodnutie, ktorým bolo navrhovateľovi plne (celkom) vyhovené. Nestačí teda akékoľvek nové rozhodnutie orgánu sociálneho zabezpečenia, ktorým sa pôvodne napadnuté rozhodnutie nahrádza, ale musí to byť rozhodnutie, ktoré plne zodpovedá požiadavke vyjadrenej navrhovateľom v jeho opravnom prostriedku. Či táto podmienka je splnená, musí krajský súd spoľahlivo zistiť.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 17.11.1967

Spisová značka: 6 Cz 178/66

Číslo rozhodnutí: 28

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 244
§ 248 101/1964 Sb. § 92

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 28/1968 sb. rozh.

Zastavenie prieskumného konania vo veciach sociálneho zabezpečenia predpokladá, že orgán sociálneho zabezpečenia vydal také nové rozhodnutie, ktorým bolo navrhovateľovi plne (celkom) vyhovené. Nestačí teda akékoľvek nové rozhodnutie orgánu sociálneho zabezpečenia, ktorým sa pôvodne napadnuté rozhodnutie nahrádza, ale musí to byť rozhodnutie, ktoré plne zodpovedá požiadavke vyjadrenej navrhovateľom v jeho opravnom prostriedku. Či táto podmienka je splnená, musí krajský súd spoľahlivo zistiť.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo 17. novembra 1967, [6 Cz 178/66](#).)

Rozhodnutím Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia bola zamietnutá žiadosť navrhovateľky o priznanie čiastočného invalidného dôchodku, a to s poukazom na rozhodnutie Okresnej posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia v B. B., podľa ktorého navrhovateľka nie je ani čiastočne invalidná. Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka opravný prostriedok, o ktorom konal Krajský súd v

Banskej Bystrici.

Pri ústnom konaní Krajský súd po zahájení konania vo veci, keď navrhovateľka prehlásila, že svoje „odvolanie“ berie späť, pretože mu bolo vyhovené, vyniesol uznesenie, ktorým späťvzatie opravného prostriedku pripustil a konanie zastavil.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej generálnym prokurátorom, že týmto uznesením krajského súdu bol porušený zákon a toto rozhodnutie zrušil.

Z odôvodnenia:

Podľa § 244 ods. 1 o. s. p. ak má súd podľa zákona preskúmať rozhodnutie iných orgánov, použije pre také konanie ustanovení tohoto zákona, pokiaľ nie je stanovené osobitným predpisom niečo iné.

Krajský súd opiera svoje rozhodnutie o späťvzatie opravného prostriedku (v protokole o jednaní č. I. 14 nesprávne „odvolanie“) o ustanovenie § 96 ods. 2 o. s. p., podľa ktorého skúmal tento procesný úkon navrhovateľky z hľadiska záujmu spoločnosti a späťvzatie opravného prostriedku pripustil, keď nezhladal, že by bolo v rozpore s týmto záujmom. Krajský súd, pravda, prehliada, že v súdnej veci išlo o späťvzatie opravného prostriedku v prieskumnom konaní na základe tvrdenia, že mu bolo odporcom plne vyhovené, a že tento prípad späťvzatia opravného prostriedku je upravený osobitným predpisom § 92 ods. 7 zák. č. 101/1964 Zb. Navrhovateľka pri konaní 24. 5. 1966 na krajskom súde výslovne uviedla, že „svoje odvolanie berie späť, pretože bolo vyhovené jej odvolaniu“. Podľa ustanovení § 244 ods. 1 o. s. p. mal preto krajský súd prejav navrhovateľky o tom, že berie svoje „odvolanie“ späť posudzovať výlučne podľa osobitného ustanovenia § 92 ods. 7 zák. č. 101/1964 Zb., s ktorým súvisí i § 248 o. s. p., ktorý ustanovuje, že dokiaľ súd nerozhodne, môže orgán vydať nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie; ak vydá orgán takéto rozhodnutie, zastaví súd konanie.

Aby teda krajský súd mohol zastaviť prieskumné konanie vo veciach sociálneho zabezpečenia, a to či už v dôsledku späťvzatia opravného prostriedku z dôvodu uvedeného v § 92 ods. 7 zák. č. 101/1964 Zb., alebo z vlastného popudu v zmysle § 248 o. s. p., k tomu je vždy treba, aby orgán sociálneho zabezpečenia vydal také nové rozhodnutie, ktorým bolo navrhovateľovi plne (celkom) vyhovené. Nestačí teda akékoľvek nové rozhodnutie orgánu sociálneho zabezpečenia, ktorým sa pôvodne napadnuté rozhodnutie nahrádza, ale musí to byť rozhodnutie, ktoré plne zodpovedá požiadavke vyjadrenej navrhovateľom v jeho opravnom prostriedku. Či táto podmienka je splnená, musí krajský súd spoľahlivo zistiť; nemôže sa uspokojiť len prehlásením účastníkov, že bolo vydané nové rozhodnutie, s ktorým i navrhovateľ súhlasí, ale je treba, aby krajský súd vyzval navrhovateľa, popr. ŠÚSZ, k predloženiu vyhotovenia nového rozhodnutia za účelom jeho posúdenia, najmä z toho hľadiska, či ním skutočne bolo opravnému prostriedku navrhovateľa celkom (úplne) vyhovené. Ak nie je tomu tak, pokračuje súd v prieskumnom konaní o opravnom prostriedku a o ňom vecne rozhodne podľa ustanovení § 249 o. s. p. V tejto súvislosti poukazuje sa tiež na stanovisko pod II/34 v Rozbore a zhodnotení praxe súdov pri preskúmaní rozhodnutí orgánov sociálneho zabezpečenia, schválené prezídiom Najvyššieho súdu 29. 5. 1965 pod Prz 26/25.

Krajský súd tým, že konanie zastavil, bez toho, že by zistil podmienky pre toto opatrenie, tj. či opravnému prostriedku navrhovateľky bolo novým rozhodnutím odporcu celkom vyhovené, porušil zákon v ustanoveniach § 244 ods. 1 a § 248 o. s. p., v spojitosti s ustanoveniami § 20 ods. 4 a § 92 ods. 7 zák. č. 101/1964 Zb.